

er behov for at udelukke stærke indsatte fra fællesskabet for derved at forhindre dem i at udøve vold og trusler eller truende adfærd over for medindsatte. I praksis er det imidlertid særdeles vanskeligt at tilvejebringe det fornødne bevismæssige materiale til grundlag for at finde ud af, om de skal udelukkes fra fællesskabet, fordi de medindsatte frygter repressalier.

Og sådan kan jeg blive ved med at citere fra denne arbejdsgruppe. Men intet er sket i den retning. Det er et kendt fænomen, at når en ny afsoner møder, skal han stille med en kopi af sin dom til fremvisning for de medindsatte. Særlig gør han klogt i det, hvis der er rygter om, at han har begået pædofili, voldtægt af børn eller lignende. Der er nemlig omvendt bevisbyrde inden for murene, og appellmuligheden er ikke ret stor, når straffen er udstået.

Det er de selv samme store helte, vi hører om, der nu står her og råber på retfærdighed og er ynkelige mandspersoner. Når de trues med flytninger eller straf, så klynker de efter retfærdighed, og så bliver de helt hjerteskerende at høre på, fordi de råber om retfærdighed. Hvor var kravet om retfærdighed, da de røvede en bank, da de trak tasken ud af hånden på den ældre dame, eller da de truede ekspeditricen i bagerforretningen?

Jeg er lige ved at sige, at jeg får kvalme af den retfærdighed, som de søger udmålt i mindste detalje, mens de optræder som store forbrydere, når de er ude.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning og derefter fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er til hr. Karsten Nonbos beskrivelse af episoden med den kvindelige fængselsfunktionær, som blev tævet eller afstraffet af nogle tidligere indsatte:

Er det ikke sådan, at uanset hvad vi laver af restriktioner på aktindsigt, så vil alle situationer, hvor der er en personlig kontakt mellem en ansat i en institution – altså mellem et personale og en klient eller en indsat – betyde, at der kan opstå ubehagelige stemninger, og at man bagefter kan ønske at straffe?

Der kan være nogle ønsker om, at de personer, som føler sig forulempet eller dårligt behandlet af den pågældende embedsmand, bag-

efter synes, at hun eller han skal have nogle tæsk.

Det ændres jo ikke ved en nok så stor begrænsning af aktindsigten, for man ved, hvem personen er; man har haft et ubehageligt møde, og man vil hævne sig. Den situation ændres jo ikke på nogen måde ved at begrænse aktindsigten. Det vil altid kunne opstå, hvor man har nogle ubehagelige møder mellem en sagsbehandler og en klient. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Nonbo brugte en stor del af sin ordførertale på at nævne besværlighederne ved at bevise chikaner og trusler osv. for at kunne udelukke indsatte fra fællesskabet. Jeg formoder, det er det med at overflytte dem til de særlige afdelinger, der tænkes på.

Kan hr. Nonbo bekræfte, at vi faktisk ved at vedtage straffuldbyrdsloven i maj i år gjorde det lettere? Faktisk gjorde det sådan, at man på alene formodning kan overføre særlige fanger til særlige afdelinger, sådan at vi også får forebygget chikane?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Blot sådan for at være helt sikker: Den rapport, som hr. Karsten Nonbo læste op fra, var – forstå mig ret – rapporten fra 1995, og der er jo siden foretaget en lang række andre tiltag. Det er ikke mit indtryk, at det er en rapport, der er lavet, efter at vi i øvrigt indgik et forlig om kriminalforsorgen og har lavet en lang række afdelinger for negativt stærke fanger. Eller har jeg misforstået noget?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Til fru Anne Baastrup: Jo, det er den rapport, jeg henviser til; men problemet er jo, at tingenes tilstand ikke har ændret sig væsentligt.

Jeg skal medgive, at der er indrettet fængsler for særligt stærke fanger, men spørgsmålet er, om det har hjulpet. Jeg tror det næppe. Jeg tror, at den formodning, som fru Sandy Brinck henviser til, må komme et sted fra. En formodning kommer jo ikke lige ud i af den blå luft.

Når man pludselig ser sig ond på en fængselsbetjent eller sådan noget, så er det jo, fordi man har mulighed for at efterforske i egne sager inden for murene, og når man har mulighed for at efterforske i egne sager inden for murene, så en-